

בעזרת השם יתברך

ספר
אֲשֶׁר הָיָה אֶל יוֹאֵל

דברות קודש שזכינו לשמוע מפי ראש
הישיבה שליט"א בעת רעוא דרעוין פרשת
קרח שבת מברכים חודש תמוז

יוצא לאור על ידי
"קרן הדפסה היכל הקודש"

לקבלת הספרים והקונטרסים:

היכל הקודש צפת
Heichal Hakodesh Tzfas
קרית מאור חיים
058-321-0705

היכל הקודש
ירושלים
Heichal Hakodesh
Jerusalem
רח' ר' נחמן מברסלב 15
052-764-4664

היכל הקודש ביתר עילית
Heichal Hakodesh
Beitar Illit
רחוב החווה מלובלין 58
052-767-4285

היכל הקודש בני ברק
Heichal Hakodesh
Bnei Brak
רחוב יהודה הלוי 4
052-760-5715

היכל הקודש יבנאל
Heichal Hakodesh
Yavne'el
רחוב דרך ההר
052-716-3184

היכל הקודש בית שמש
Heichal Hakodesh
Beit Shemesh
רחוב ריב"ל 6
050-419-9751

www.BreslevCenter.com

ברסלב סנטר

לשמועת השיעורים באידיש, בלשון הקודש ובאנגלית
מהראש ישיבה שליט"א התקשרו:

קואל פון חיווק
לנשים
079-704-0069

קול
ברסלב
079-704-0066

חיווק יומי

לקבלת החיווק היומי

rabbirothhebrew@gmail.com

RABBIROTH.ORG

לתרומות עבור הוצאות הדפסת הגליונות
נדרים פלוס על שם היכל הקודש
ירושלים/בני ברק/צפת/בית שמש

**שבת קודש פרשת קרח, מברכים חודש תמוז, שנת
תשפ"א לפרט קטן, בסעודה שלישית לימד ראש
הישיבה שליט"א בספר הקדוש שיחות הר"ן, סימן ו.**

[ראש הישיבה שליט"א לימד מתוך הספר כשהוא מתרגם בערבות
את הנאמר:]

רבינו אומר: "הַיֵּצֵר הָרַע דּוֹמָה כְּמוֹ מִי שֶׁהוֹלֵךְ וְרֵץ בֵּין בְּנֵי-אָדָם, וְיָדוּ
סְגוּרָה וְאֵין אָדָם יוֹדֵעַ מַה בְּתוֹכָהּ", היצר הרע משול לבן אדם שרץ בין
אנשים עם יד קמוצה, הוא מרמה את כולם ושואל: "מה יש לי ביד?"
ולכל אחד נדמה שיש לו ביד מה שהוא מייחל, ולכן כולם רצים אחרי
הבן אדם הזה כי חושבים שיקבלו ממנו את מה שרוצים ומייחלים,
"וְאַחֲרֵיכֶן הוּא פּוֹתֵחַ אֶת יָדוֹ וְאֵין בָּהּ פְּלוֹם", אבל בסוף הוא פותח את
ידו ורואים שהיד הקמוצה הייתה ריקה, כך גם - אומר רבינו - זה עם היצר
הרע, "כְּמוֹ כֵּן מִמֶּשׁ הַיֵּצֵר הָרַע, שֶׁהוּא מְרַמֶּה כָּל הָעוֹלָם, וְהַפֵּל רְצִים
אַחֲרָיו וּמְרַמֶּה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד", הוא מסית את הבן אדם שהוא ירוץ
אחריו כי כך הוא יקבל את כל תאוותיו, אבל לבסוף כשהאדם מסתלק
מזה העולם, הוא פותח את ידו והאדם מוצא את עצמו מושפל אחרי
שהוא רץ אחריו לריק כל ימי חייו.

זה כמו המשחק שילדים משחקים, אחד קומץ את ידו ומסקרן את כל
הילדים סביבו בקוראו: "יש לי משהו ביד", כל הילדים מאוד מסתקרנים
לדעת מה יש לו ביד, הם מנסים לפתוח את ידו הקמוצה זמן ממושך,
ובסוף הוא פותח את ידו ורואים שאין לו ביד כלום, סתם רצו אחריו
לריק כל הזמן.

עם מה אני הולך הביתה?

מוהרא"ש אומר שהשיחה של רבינו מכוונת בכלליות על כל התאוות
ובפרטיות על זה שאדם רץ אחרי מנהיג, רבי וכו', האדמו"ר רץ עם יד

קמוצה וכל החסידים רצים אחריו, כולם חושבים שיש לו משהו, עד שמגיע היום האחרון מחיי העולם, אז פותח המנהיג את ידו ורואים יד ריקה השם ירחם, כשהולכים לאדמו"ר אסור לרמות את עצמנו, העיקר צריך לבדוק מה נותן לי האדמו"ר ביד? עם מה אני חוזר הביתה? אם האדמו"ר מזכה אותי עם תורה, הוא מכניס בי אמונה ברורה ומזוככת, אני מתחיל להרגיש ש'הכל זה הקדוש ברוך הוא' - אז זה טוב, אבל סתם ללכת לאדמו"ר שלא נותן לי כלום זה לא נכון.

זה לא נאמר רק על מנהיגים מזוייפים, שאינם יהודים יראי שמים השם ישמרנו, אלא אפילו על מנהיגי אמת, יהודים כשרים, אבל אם אני לא מקבל כלום לחיי, שום דבר לא משתנה אצלי, מדוע שאלך אליו? זה נכון שהוא יהודי כשר, הוא יהודי מורם מעם וקדוש אבל אני הרי צריך לחשוב מעצמי, מי יכול לזכות אותי עם תורה, תפילה ויראת שמים?!

כל אחד לקח חזרה את מקלו

השבוע אנו רואים בפרשה (במדבר יז, טז-כד) את הסיפור שהיהודים עוד לא האמינו ששבת לוי נבחרו להיות משרתי השם, ציווה השם יתברך שכל שבת יביא מקל ויחרוט את שמו על מקלו, ומשה רבינו יניח את המקלות בקודש הקדשים, והשבת שמקלו יפרח זה יהיה סימן שהם אלו שנבחרו להיות משרתי השם, מספרת התורה שכך באמת עשו היהודים, כל הנשיאים הביאו את מקלותיהם ומשה רבינו הניח את זה בקודש הקדשים, למחרת קמו והלכו לראות איזה מקל פרח, וראו שהמקל של אהרן הכהן פרח, יצאו ממנו פרחים ושקדים, הוציא משה את כל המקלות של מקודש הקדשים והחזיר אותם לבני ישראל וראו מה שקרה עם מקלו של אהרן, מסיים הפסוק ואומר (במדבר יז, כד): "וַיִּקְחוּ אִישׁ מִטֵּהוּ", כל אחד לקח חזרה את מקלו.

הקשה מוהרא"ש זכותו יגן עלינו, היהודים הרי ראו בבירור שהמקל

שלהם אינו שווה כלום, זהו מקל יבש ועם כל זאת הם עזבו את מקלו הפלאי של אהרן הכהן ולקחו חזרה את המקל שלהם! הם הרי היו צריכים לקחת את המקל שלהם לנסר אותו לנסרים ולזרוק לפח?! רק מה - אומר מוהרא"ש - מכאן רואים, אפילו לאחר שאדם רואה עין בעין את גדלות צדיק האמת, הוא צריך עדיין סייעתא דשמיא שהוא ישליך את דמיונותיו, שהוא יעזוב את אמונתו הכוזבת במקל היבש שאין בו שום כח, ויאחוז את עצמו במקל הפורח, הוא ילך לצדיק האמת שיכול להוציא פירות יפים, שיכול להפוך אותו אל הטוב, זהו ניסיון מאוד גדול אצל האדם, אפילו שהוא רואה כבר סימן מובהק מיהו הצדיק האמתי - עם כל זאת הוא נשאר עם ספיקות ודמיונות אולי שווה להישאר במקל היבש שאינו יכול להוציא פירות...

סחורה ביד

ברוך השם מי שזוכה להתקרב להיכל הקודש אצל רבינו הקדוש - הוא מקבל סחורה ביד, מקבלים 'חומש', מתחילים לעבור על הפרשה כל שבוע שניים מקרא ואחד תרגום, מקבלים 'משניות', מקבלים 'גמרא' וכו' וכו', אנחנו זכינו בעזרת השם ביום שישי האחרון לסיים 'ששה סדרי תוספתא' והיום התחלנו עוד הפעם מחדש. לדאבונינו יש אנשים שעובר עליהם כל שבועים שנותיהם בלי שהם יזכו אפילו פעם אחת לסיים תוספתא, הם מסתלקים מזה העולם אפילו בלי להכיר את שמותיהם של כל חז"ל, הם לא יודעים מה מכיל הספר 'תוספתא', מה זה? וישנם אנשים שעוד יותר לא יודעים, שאפילו מה זה 'משניות' הם לא יודעים...

תעזור לי למצוא את המוצר

אצל רבינו מקבלים 'התבודדות', רבינו מלמד אותנו שנדבר אל השם יתברך בשפה הפשוטה שלנו, כל דבר שרק צריכים, לדוגמא, כשאתה הולך לצרכנייה ואתה מחפש מוצר מסוים, תבקש מהשם יתברך: "ריבוננו

של עולם תעזור לי שאמצא את המוצר", וכשהשם יתברך עזר לך ומצאת את המוצר תודה לו: "תודה לך השם שכבר מצאתי".

תפסו אותי ותעלו אותי

צריך לבקש הרבה מהשם יתברך שנישאר עם הלהט אצל רבינו, שיהיה לנו את אותה התלהבות שהייתה לנו בהתחלה כשהתקרבו לרבינו, אני מאוד אוהב את המקורבים החדשים, הם מאוד רעננים ויש להם התלהבות וחיות מיוחדת אצל רבינו. אני עוד זוכר את הראש השנה הראשון שלי באומן, בערה בי אז תשוקה חזקה להיות אצל רבינו, היו לי מניעות מאוד קשות מהמשפחה וכו' ניסו בכל דרך אפשרית למנוע ממני מלהיות בראש השנה באומן, פחדתי שלא אוכל לסבול את המניעות ואשבר ברגע האחרון ואחזור הביתה לראש השנה, לכן בשדה התעופה ביקשתי משני חברים: "תפסו אותי ותעלו אותי לטיסה אפילו אם אני אגיד שאני לא רוצה"...

קפה בלי סוכר

אני מבקש מהשם יתברך בכל יום שיהיה לי תמיד את ההתחדשות שהייתה לי כשהגעתי בפעם הראשונה לרבינו, שלא אגיע לרבינו רק כי לפני כמה שנים רציתי להיות יהודי כשר, ולכן הגעתי לרבינו, והיום אני כבר משולב בהיכל הקודש, אני כבר מרגיש פה היימיש ובנוח, יש לי כבר את החברים שלי כאן, כבר התרגלתי לשתות פה קפה בלי סוכר (בישיבה יש קפה בלי סוכר), הטלית תפילין שלי מונחים פה בארונית, לכן אני מגיע לרבינו... זה מאוד לא טוב, תבקש כל יום מהשם יתברך: "ריבנו של עולם תעזור לי שתמיד אדע מדוע אני מגיע לרבינו, שאוכל להתחזק ולעבוד את השם יתברך עם חיות וטעם ערב".

השם יעזור שנציית לרבינו כך יהיו לנו חיים יפים, אמן.